

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 95 0 П 040260 17 Рев
Бања Лука, 23.11.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Биљане Томић, као предсједника вијећа, Тање Бундало и Сенада Тица, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља Б.Ч. из Б., кога заступа пуномоћник Д.Ш., адвокат из Т., Улица ..., против тужене РС – Министарство за ..., Републичка дирекција за ...Б.Л., коју заступа Правобранилаштво Републике Српске, Сједиште замјеника у Требињу, ради поништења рјешења и утврђења да је недопуштено извршење, вриједност спора 31.000,00 КМ, одлучујући о ревизији тужитеља против пресуде Окружног суда у Требињу број 95 0 П 040260 16 Гж од 04.05.2017. године, на сједници одржаној дана 23.11.2017. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Захтјев тужене за накнаду трошкова ревизионог поступка на име састава одговора на ревизију у износу од 1.125,00 КМ се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Требињу број 95 0 П 040260 15 П од 04.04.2016. године поништено је рјешење Стамбене комисије Гарнизона Б. Инт. број 04-198 од 07.09.2005. године и рјешење Више стамбене комисије ВРС УП-2 број 03/2-4-2-2/3 од 23.12.2005. године, тако да иста не производе било какво правно дејство. Утврђено је да је правно ваљано и да производи правно дејство рјешење Стамбене комисије Команде гарнизона Б. Инт. број 04-78 од 25.05.2004. године којим је тужитељу додијељен на привремено кориштење двособан стан у Б., у стамбеној згради у Улици ..., спрат 1, број стана 1, слиједом чега је утврђено и да је недопуштено извршење одређено рјешењем о извршењу Основног суда у Требињу број 95 0 П 002791 12 И од 28.11.2011. године на основу правоснажне пресуде Окружног суда у Требињу број 95 0 П 002791 11 Гж од 22.05.2012. године, те да је извршни суд дужан обуставити извршење одређено наведеним рјешењем и укинути све проведене извршне радње. Тужена је обавезана да тужитељу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 2.370,00 КМ.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Требињу број 95 0 П 040260 16 Гж од 04.05.2017. године жалба тужене је усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је захтјев тужитеља у цјелости одбијен. Тужитељ је обавезан да туженој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 1.125,00 КМ.

Изјављеном ревизијом другостепену пресуду побија тужитељ, због погрешне примјене материјалног права, са приједлогом да се иста преиначи.

У одговору на ревизију тужена предлаже да се изјављена ревизија одбије као неоснована.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужитеља: да се поништи рјешење Стамбене комисије Гарнизона Б. Инт. број 04-198 од 07.09.2005. године и рјешење Више стамбене комисије ВРС УП-2 број 03/2-4-2-2/3 од 23.12.2005. године и да ова рјешења не производе било какво правно дејство; да се утврди да је правно ваљано и да производи правно дејство рјешење Стамбене комисије Команде Гарнизона Б. Инт. број 04-78 од 25.05.2004. године којим је тужитељу додијелен на привремено кориштење двособан стан у Б., у стамбеној згради у Улици ..., спрат 1, стан број 1; да се утврди да је недопуштено извршење одређено на основу правоснажне пресуде Окружног суда у Требињу број 95 0 П 002791 11 Гж од 22.05.2012. године, рјешењем о извршењу Основног суда у Требињу број 95 0 П 002791 12 И од 28.11.2011. године, те да се извршни суд обавезе да обустави предметно извршење и да укине све проведене извршне радње.

Одлучујући о захтјеву тужитеља, на темељу изведених доказа, првостепени суд је утврдио: да је тужитељу рјешењем Команде Гарнизона Б. Инт. број 47-78 од 25.05.2004. године предметни стан додијелен на привремено кориштење; да је рјешењем Стамбене комисије Гарнизона Б. Инт. број 04-198 од 07.09.2005. године поништено рјешење Стамбене комисије о додјели стана на привремено кориштење тужитељу; да је рјешењем Више стамбене комисије ВРС УП-2 број 03/2-4-2-2/3 од 23.12.2005. године одбијен приговор тужитеља против рјешења од 07.09.2005. године; да је рјешењем Основног суда у Требињу број Р-86/05 од 15.06.2006. године одбијен приједлог тужитеља да се донесе рјешење које замјењује уговор о закупу стана, а ово рјешење је потврђено рјешењем Окружног суда у Требињу број 015-0-Гж-06-000 305 од 11.04.2007. године; да је пресудом Окружног суда у Требињу број 95 0 П 002791 11 Гж од 22.05.2012. године тужитељ (тужени у тој парници) обавезан да са члановима свог породичног домаћинства исели из предметног стана и да стан, слободан од лица и ствари, преда у посјед туженој (у тој парници тужитељ) у року од 30 дана; да је изјављену ревизију тужитеља (тужени у тој парници) одбио Врховни суд Републике Српске пресудом број 95 0 П 002791 13 Рев од 26.01.2016. године.

На темељу тих чињеница, налазећи да тужена није испунила своју обавезу преузету рјешењем о привременој додјели на кориштење предметног двособног стана, Инт. број 04-78 од 25.05.2004. године, која обавеза се састојала у коначном рјешавању стамбеног питања тужитеља, те да је тужитељ савјесни и законити посједник предметног стана у периоду дужем од десет година, првостепени суд је судио тако што је захтјев тужитеља у цјелости усвојио.

Одлучујући о жалби тужене, другостепени суд је становишта да рјешења, која су предмет тужбеног захтјева, представљају управне акте против којих је могуће водити управни спор (којим правом се тужитељ није користио), а не парнични поступак. Стога, те имајући у виду да је пресудом Окружног суда у Требињу број 95 0 П 002791 11 Гж од 22.05.2012. године (којом је ваљаност предметних рјешења цијењена као претходно питање) тужитељу наложено иселење из предметног стана, другостепени суд је

закључио да захтјев тужитеља није основан. Сагласно томе, изјављену жалбу је усвојио и првостепену пресуду преиначио тако што је захтјев тужитеља у цјелости одбио.

Одлука другостепеног суда је правилна и законита и ревизионим наводима није доведена у озбиљну сумњу.

Према утврђењу нижестепених судова, између истих парничних странака је вођена парница по захтјеву тужитеља Републике Српске (у овој парници тужена) против туженог Б.Ч. (у овој парници тужитељ) за иселење туженог из предметног стана. У тој парници је утврђено идентично чињенично стање као у овој парници, а ваљаност одлука, које су предмет тужбеног захтјева у овој парници, је цијењена као претходно питање. Правоснажном пресудом Окружног суда у Требињу број 95 0 П 002791 11 Гж од 22.05.2012. године, против које пресуде је одбијена ревизија туженог одлуком овог суда број 95 0 П 002791 13 Рев од 26.01.2016. године, туженом је наложено да се исели из предметног стана. Према образложењу те пресуде, законитост рјешења о одбијању приговора туженог Б.Ч. (у овој парници тужитељ) се могла испитивати у управном спору, а исти је након 07.09.2005. године предметни стан користио незаконито, те је примјеном одредбе члана 30. став 7. Закона о стамбеним односима ("Службени лист СРБиХ", 14/84, 12./87 и 36/89, те "Службени гласник Републике Српске", бр. 19/93, 22/93, 12/99 и 31/99, даље: ЗСО) наложено иселење.

Након што је предметна парница окончана на описани начин, тужитељ је поднио предметну тужбу. Код одлучивања у овој парници, суд је везан правоснажном пресудом из поменуте друге парнице (израженим правним ставовима у односу на предметна рјешења) која је вођена између истих странака. Од доношења те пресуде, па до пресуђења у овој парници, није конституисано право тужитеља на предметни стан (у међувремену нису донесена нова рјешења која се тичу предметног стана, нити су промјењене релевантне чињенице), па се има прихватити становиште да је тужитељ против спорних рјешења имао право вођења управног спора, којим правом се није користио, тако да рјешења од 07.09.2005. и 23.12.2005. године остају на снази, чиме је тужитељ изгубио раније право привременог кориштења предметног стана. Како је предметни извршни поступак покренут на темељу правоснажне одлуке суда, те како је тужитељу престало право које је имао на предметном стану, то произлази да је захтјев тужитељ у овој парници у цјелости неоснован, како је то правилно закључио и другостепени суд.

Стога се не могу прихватити ревизиони наводи да за одлучивање у овој парници није од утицаја исход поменуте друге парнице која је вођена између истих парничних странака. Пресуда која је донесена у тој парници, супротно ревизионим наводима, је довољна за закључак да чињенични основ у предметној парници није идентичан чињеницама које су утврђене у предмету у којем је поступак вођен по тужби тужитеља Б.Ф. против тужене РС, у којем је овај суд донио ревизиону одлуку број 118 0 П 000313 10 Рев од 27.04.2011. године, на који предмет се у ревизионим наводима позива тужитељ. Тиме нема мјеста ни ревизионим наводима да тужитељ, због промјене правног става, није успио у овој парници, за разлику од тужитеља из поменуте друге парнице, при чему је, супротно наводима ревидента, правно призната ситуација да суд у тумачењу и примјени правне норме, ради усаглашавања судске праксе и једнаког поступања, мијења раније правне ставове.

Сагласно изложеном, примјеном одредбе члана 248. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 - даље: ЗПП), изјављену ревизију је ваљало одбити.

Захтјев тужене за накнаду трошкова ревизионог поступка, на име састава одговора на ревизију у износу од 1.125,00 КМ, је одбијен, јер се не ради о нужном трошку у смислу одредбе члана 387. став 1. ЗПП.

Предсједник вијећа
Биљана Томић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић